

ΑΠ 160/2022.

Η πράξη της έκδοσης πλαστών ή εικονικών φορολογικών στοιχείων, καθώς και της αποδοχής εικονικών φορολογικών στοιχείων ή της νόθευσης τέτοιων στοιχείων, καθίσταται ανέγκλητη, στην περίπτωση που ο υπαίτιος χρησιμοποίησε τα εν λόγω φορολογικά στοιχεία για την τέλεση ή υποστήριξη άλλης πράξης φοροδιαφυγής του άρθρου 66 παρ. 1 έως 4 του ν. 4174/2013, (δηλαδή αποφυγής πληρωμής φόρου εισοδήματος κλπ, φόρου προστιθέμενης αξίας κλπ και φόρου πλοίων), οπότε δεν είναι αυτοτελώς κολάσιμη, όπως συνέβαινε υπό την ισχύ της προϊσχύσασας δυσμενέστερης διάταξης του άρθρου 19 παρ. 2 του ν. 2523/1997, αλλά απορροφάται από την άλλη εγκληματική φορολογική παράβαση, με την οποία, όταν συντρέξει η ως άνω περίπτωση, συρρέει φαινομενικώς και η οποία καλύπτει και την απαξία της πρώτης (ΑΠ 37/2017). Αν όμως ο κατηγορούμενος αθωώθηκε για την πράξη της φοροδιαφυγής, δεν υφίσταται φαινομενική συρροή με το αδίκημα της έκδοσης – αποδοχής εικονικών φορολογικών στοιχείων.

Από τις διατάξεις του άρθρου 66 παρ. 5 Ν 4174/2013 προκύπτει ότι από 17-10-2015 και εφεξής η πράξη της έκδοσης πλαστών ή εικονικών φορολογικών στοιχείων, καθώς και της αποδοχής εικονικών φορολογικών στοιχείων ή της νόθευσης τέτοιων στοιχείων, καθίσταται ανέγκλητη, στην περίπτωση που ο υπαίτιος χρησιμοποίησε τα εν λόγω φορολογικά στοιχεία για την τέλεση ή υποστήριξη άλλης πράξης φοροδιαφυγής του άρθρου 66 παρ. 1 έως 4 του ν. 4174/2013, (δηλαδή αποφυγής πληρωμής φόρου εισοδήματος κλπ, φόρου προστιθέμενης αξίας κλπ και φόρου πλοίων), οπότε δεν είναι αυτοτελώς κολάσιμη, όπως συνέβαινε υπό την ισχύ της προϊσχύσασας δυσμενέστερης διάταξης του άρθρου 19 παρ. 2 του ν. 2523/1997, αλλά απορροφάται από την άλλη εγκληματική φορολογική παράβαση, με την οποία, όταν συντρέξει η ως άνω περίπτωση, συρρέει φαινομενικώς και η οποία καλύπτει και την απαξία της πρώτης (ΑΠ 37/2017). Η ρύθμιση αυτή προϋποθέτει, ότι χρησιμοποιήθηκαν πράγματι τα ως άνω φορολογικά στοιχεία για τη διάπραξη ή την υποστήριξη κάποιας από τις πράξεις φοροδιαφυγής των παραγράφων 1 έως 4 του άρθρου 66 του ν. 4174/2013, καθώς και ότι ο κατηγορούμενος έχει ήδη καταδικασθεί για τη διάπραξη ή την υποστήριξη κάποιας από τις πράξεις αυτές ή ότι έχει ασκηθεί και εκκρεμεί σε βάρος του ποινική δίωξη για τις εν λόγω πράξεις και δεν ισχύει στις περιπτώσεις που ο υπαίτιος χρησιμοποίησε μεν τα εικονικά φορολογικά στοιχεία για τη διάπραξη ή την υποστήριξη κάποιας από τις πράξεις των παραγράφων 1 έως 4, πλην όμως δεν καταδικάσθηκε ούτε έχει ασκηθεί σε βάρος

του σχετική ποινική δίωξη (ΑΠ 1711/2019)....Ωστόσο το δικαστήριο ορθώς έκρινε ότι δεν ήταν εφαρμοστέες οι διατάξεις του άρθρου 65 παρ. 5 εδ. α' και γ' του ν. 4174/2013, αφού δέχθηκε ότι δεν υφίστατο καταδίκη του κατηγορουμένου για την πράξη του άρθρου 66 παρ. 1α' του ν. 4174/2013 ούτε εξάλλου, μετά την κήρυξη απαράδεκτης της ασκηθείσας σχετικής ποινικής δίωξης, με την 1618/2014 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Πειραιώς, εκκρεμούσε σε βάρος του ποινική δίωξη κατά το χρόνο εκδίκασης της ένδικης υπόθεσης. Δηλαδή, δέχθηκε, παραθέτοντας σαφείς και μη αντικρουόμενες ερμηνευτικές εκδοχές και παραδοχές, ότι δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις για να τύχουν εφαρμογής οι παραπάνω διατάξεις και να μην τιμωρηθεί ο κατηγορούμενος-αναιρεσείων για την πράξη της αποδοχής εικονικών τιμολογίων, οι οποίες προϋποθέσεις, κατά τα προεκτεθέντα (βλ. νομική σκέψη της παρούσας στοιχ II), ii) είναι να έχει ήδη καταδικασθεί ο υπαίτιος για τη διάπραξη ή την υποστήριξη κάποιας από τις πράξεις του άρθρου 66 παρ. 1-4 του ν. 4174/2013 ή να έχει ασκηθεί και να εκκρεμεί σε βάρος του ποινική δίωξη για τις εν λόγω πράξεις. **Το γεγονός της καταδίκης του αναιρεσειόντος σε πρώτο βαθμό δεν πληροί την προαναφερθείσα προϋπόθεση, όπως αβάσιμα προβάλλει ο ίδιος, αφού η καταδικαστική αυτή απόφαση, μετά την κήρυξη απαράδεκτης της ποινικής δίωξης με την προαναφερθείσα με αρ. 1618/2014 απόφαση του δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου, δεν υφίστατο σε ισχύ κατά την εκδίκαση της ένδικης υπόθεσης.** Με βάση τα παραπάνω συνάγεται ότι δεν εφαρμόζεται εν προκειμένω η διάταξη του άρθρου 66 § 5 εδάφ. α και γ του Ν. 4174/2013, όπως ισχύει, και τούτο ανεξαρτήτως του ότι τα επίμαχα φορολογικά στοιχεία χρησιμοποιήθηκαν πράγματι για τη διάπραξη τουλάχιστον φοροδιαφυγής στο εισόδημα (του αδικήματος δηλαδή που προβλεπόταν στο άρθρο 17 του προϊσχύσαντος Ν. 2523/1997 και ήδη στοιχειοθετείται στο άρθρο 66 § 1 στοιχ. α του ισχύοντος ΚΦΔ) και του ότι για το έγκλημα αυτό ασκήθηκε ποινική δίωξη, καθόσον, (...) δεν έχει προηγηθεί καταδίκη των κατηγορουμένων για κάποια από τις πράξεις φοροδιαφυγής που τελέστηκαν με τη χρήση των φορολογικών αυτών στοιχείων, **το άδικο της αποδοχής των οποίων ουσιαστικά μέχρι τώρα δεν έχει αξιολογηθεί ποινικά.**

Σχετική όμοια νομολογία: ΑΠ 843/2020, 742/2020, 244/2020, 1711/2019, 130/2017. Στην περίπτωση αυτή πρέπει να υπάρχει στην προσβαλλόμενη απόφαση περί τούτου σχετική παραδοχή, μετά από εκτίμηση των πραγμάτων ή να προβληθεί σχετικός ισχυρισμός από τον κατηγορούμενο (ΑΠ 99/2022).

